

JEGYZŐKÖNYV

amely készült a Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése 2019. január 23-án a kaposvári Szivárvány Kulturpalotában megtartott ünnepi üléséről

Jelen vannak: a jegyzőkönyv 1. számú mellékleteként csatolt jelenléti íven felsoroltak. Az ünnepi közgyűlés meghívója a jegyzőkönyv 2. számú mellékleteként csatolva.

Nyári Szilvia Köszöntötte a megjelent vendégeket Kaposvár város ünnepnapján, ünnepi Közgyűlésén. Elmondta, hogy a Kaposvár szignált a Nagyboldogasszony Római Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola fúvósai adták elő. A szignál zeneszerzője Bogáthy József, vezényelt Bogáthy Gábor rézfúvós tanár. Kérte, énekeljék el közösen a Himnuszt.

Himnusz

Vers

Nyári Szilvia elmondta, Váci Mihály Szeressetek! című versét Hunyadkürti György, a Csiky Gergely Színház Jászai Mari-díjas érdemes művésze tolmácsolásában hallották. Felkérte Szita Károlyt, Kaposvár Megyei Jogú Város polgármesterét ünnepi köszöntőjének elmondására.

Szita Károly polgármester *„Egy olyan városban, mely fejlődésének kezdetleges stádiumában, azon ponton áll, hogy a helyes fejlődés alapját örök időkre szólólag lerakja – nagy és nehéz föladatak állanak a polgármester és mindama tényezők előtt, melyek a város ügyeit intézni vannak hivatva, mégis azt hiszem, hogy e föladat nehézségei is legyőzhetőek lesznek: egyetértéssel, jóakarattal és tisztakezűséggel.”*

**Főtisztelendő Püspök Atya! Kedves Háznagyasszony! Képviselő Urak!
Kormány megbízott Úr! Elnök Úr! Igen Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ünneplő
Kaposváriak!**

Üzenetet hallhattunk a múltból, amely Németh Istvántól, városunk egykori, s egyik legnagyobb polgármesterétől származik. E néhány mondat megszívlelendő ars poeticája lehet bárkinek, aki a városban nem csak a falakat kívánja észrevenni, hanem a közte élőket is. Bárkinek, aki nem csupán lakhelynek, hanem otthonnak is tekinti mindazt, amit egy közösség létrehozott, étellel tölt meg és naponta gondoz. Bárkinek, aki tudja: egy város csak akkor lehet erős és sikeres, ha erős és összetartó közösség lakja. Olyan közösség, amely együtt tervezi a jövőt, s közösen is dolgozik a tervek megvalósulásáért. Mégpedig úgy, ahogyan az előbb elhangzott: egyetértéssel, jóakarattal és tisztakezűséggel.

Tisztelt Ünneplők!

146 éve, 1873 óta írjuk rendezett tanácsú városként, ma úgy mondjuk, megyei jogú városként Kaposvár történetét mi, akik ide születünk, akik itt élünk, vagy akik a világ más pontján találtuk meg ugyan szerencsénket, de lélekben ide, e közösséghez tartozunk. Radnótitól kölcsönözve nekünk itt bizony nem „térkép e táj”, akkor sem, ha gépen szállunk fölébe, akkor sem, ha távol vagyunk, mert minden fűszál, minden fa, minden kő ismerősként simul hozzánk. Kedvünk szerint ránk mosolyog, vagy éppen szomorkásan-kesernyésen emeli ránk tekintetét.

Kaposvár mi magunk vagyunk. Küzdő fajta. Hol nevetően boldogok, mert vendég érkezik a házhoz, vagy szerencse ért bennünket, vagy éppen megnyertünk valamit, sikerült elérnünk célunkat, vagy ellenkezőleg: szomorúak, mert távozik egy közülünk, mert éppen legyőztünk, vagy mert a siker odébb táncolt, esetleg még nem nyújtotta kezét nekünk. Igen, boldog és szomorú korszakok kísérték bennünket a majd' másfél évszázados úton 1873 óta. Ám itt vagyunk, ünneplünk, illő hát hálát adni az Úrnak, hogy megsegített bennünket! Megsegített bennünket, hogy szabaddá lehessünk, megsegített kivívnunk a nekünk járó, és országunk, városunk elfoglalhatta helyét, éppen harminc esztendeje a szabad nemzetek, a szabad városok között.

Tisztelt Kaposváriak!

Mi itt, e városban, ahonnan híres bajnokok, európai hírű művészek, írók, tudósok, alkotók származnak, tudjuk, milyen erő kell ahhoz, hogy mint a fönixmadár, haló poraiból emeljük fel újra városunkat, magunkat! Igen, magunkat, mert a város mi, magunk vagyunk. Megmutatni való szebbik, és néha bizony takarni és jobbítani való másik arcunk. Mert szebbik énünket mutatjuk akkor, amikor építjük, szépítjük városunkat. Az épületeket, a parkokat, a fákat, a közösségeket. Szebbik és jobbik énünket mutatjuk, amikor a másikat társnak, s nem ellenségnek, legyőzni való ellenfélnek tekintjük, amikor elismerjük a jobbra való törekvését mindenkinek, amikor tudjuk, az Úristen együvé teremtett bennünket. Ezért sem értem, időnként miért a rosszabbik énünk a hangos? Miért azt kiabálják néhányan a sokak fülébe, hogy mi minden rossz, s mit kell lebontani, elpusztítani, megszüntetni.

Kedves Kaposváriak!

Én az építkezésben hiszek!

Városunk ünnepnapján feltehetjük magunknak a kérdést: vajon szüleink, nagyapáink és nagyanyáink, a régi kaposváriak kiknek építették, s hagyták örökül ezt a várost? Kiket láttak maguk előtt, amikor életük végén, az utolsó leheletükkel is az itt maradókért, a szeretteikért aggódtak? És vajon Németh Istvánt és társait a hivatásban mi hajtotta, mi vezette, amikor a város polgáraival Kaposvárt építették? Mi vezette őket, amikor mocsarat csapoltak le és tették termőfölddé? Mi járt a gondolataikban, amikor új utcákat nyitottak, új városrészeket hoztak létre és új középületeket emeltek? Bizony, az a ki nem mondott, mégis szívből jövő tudás, hogy minden küzdelmünkben ott vannak az elődeink, s ott vannak a gyermekeink és unokáink is. Igen, ez az oka annak, hogy a most zajló Németh István Program sem csak a mi életünkről szól. Hanem tisztelgés a korábbi városépítők emléke előtt, de még inkább lehetőség és remény a jövő nemzedékei számára.

Kaposvárt, mi maiak olyan városnak álmodtuk meg, amely méltó őseinkhez, cselekedeteikhez, az ő méltóságukhoz, az ő szabadságukhoz. Olyan európai várost álmodtunk meg, amelyben jó élni. Amelyben a kimondott szónak becsülete van, akárcsak az elvégzett munkának. Olyan várost, ahol senki sem kevesebb semmivel annál, mint amit Európa szerencsésebb tájain várnak el az ott élők, saját tágabb és szűkebb hazájuktól. Mi kaposváriak ilyen várost álmodtunk, s megfogadtuk közösen, hogy amit megálmodtunk, azt valóra is váltjuk.

Kedves Ünneplők!

Városunk átfogó megújításának már most is kézzelfogható eredményei vannak, a célunk pedig továbbra is az, hogy a kaposváriak jobban éljenek. Az évszázad beruházásai gyorsan haladnak,

talán túl gyorsan is. Bármerre nézünk, toronydarukat és építkezéseken dolgozó embereket látunk. Azonban soha nem felejthetjük, hogy nem a beruházások, hanem a kaposváriak a fontosak. Ezért azt javaslom, hogy az eredményeket ne köbméterben és tonnában, ne is pénzben mérjük, hanem mosolygó gyermekekben, a becsületes munka adta családi biztonságban és a betegségből kigyógyult emberek boldogságában. Mert ezek az igazán nagy dolgok.

Kérem, engedjék meg, hogy innen, e helyről mondjak köszönetet a magyar Országgyűlésnek, Magyarország Kormányának, s személyesen Orbán Viktor miniszterelnöknek a támogatásáért, az együttműködéséért, amely lehetőséget biztosított számunkra, hogy városunk, Kaposvár történetének aranyoldalait megírjuk.

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim!

29. esztendeje szolgálom e várost e közösség egyik vezetőjeként, s hiszem, szép időszakban lehetünk részesei a másfél százada íródó várostörténetnek. Büszkék lehetünk e három évtizedre, mert egy gyakran unalmas, nem túl vonzó kisvárosból a Dunántúl egyik meghatározó központjává változtattuk Kaposvárt. A rút kiskacsából még nem lett csodaszép hattyú, de hogy azzá válik, azt akárki megláthatja, aki városunkba látogat. Nem véletlenül mondtuk együtt, már évekkel ezelőtt, hogy Kaposvár a legfontosabb, hogy menjünk együtt. Mert mi tettünk, cselekedtünk, na ezért mondhattuk. Azért sikerült elérnünk eddig, mert nemcsak bízunk és hittünk egymásban, hanem azért is, mert a lelkünket is csinosítottuk, nemcsak utcáinkat. Hálás is vagyok ezért az atyáknak, s atyánkfiaiainak, akik gondozták lelkünket akkor is, amikor mi az anyagi világ dolgaival voltunk elfoglalva. Viszont azt is nyíltan meg kell mondanom, hogy aki szerint Kaposvár már elérte a céljait, valószínűleg nem tudja, mit beszél. A célszalag az még jócskán odébb van. Azt ép ésszel senki sem vitathatja, hogy városunk jobb benyomást kelt, jobban néz ki, mint néhány évvel ezelőtt, de még nem úgy néz ki, ahogyan szeretnénk. Még nem olyan, amilyen lehetne. Még közel sem értünk a munkánk végére, van még bőven dolgunk.

Ami tehát a jövőt illeti: Hiszek abban, hogy Kaposvár egy olyan város, ahol a kemény munkát megjutalmazzák, aki többet dolgozik, többet is visz haza. Abban is hiszek, hogy a családok tartják meg a jövőnek ezt a várost, és aki gyermeket vállal, azt támogatni kell. Komoly tervek és kiapadhatatlan tetterő jellemez bennünket. Önök, itt ma Kaposváron büszkék lehetnek, lehetünk a mögöttünk hagyott évekre, ezeknek minden rövidebb-hosszabb szakaszára, mert itt mindenki hozzátett a sikerhez, mindenki tett az öröméért. Igen, azok is, akik gáncsolni akartak bennünket, mert csak azt érték el, hogy még jobban akarjunk, még többet dolgozzunk, még gyorsabban elérjük a célunkat.

Tisztelt mai és tegnapi Kaposváriak!

Kaposvár mi, magunk vagyunk. Kicsik és nagyok, fiatalok és idősek, férfiak és nők. A város 146. születésnapján hálásan köszönöm mindenki jobbító akaratát, elvégzett munkáját, családját, gyermekét óvó cselekedeteit. Örüljünk ma is egymásnak, városunknak, amely olyan, mint mi magunk.

Isten éltesse Kaposvár valamennyi polgárát és adjon nekünk jó kedvet és bőséget!”

Nyári Szilvia Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése, hogy méltó módon megörökítse, megkülönböztetetten elismerje azon személyeknek, közösségeknek, szervezeteknek a tevékenységét, akik hozzájárultak a város fejlődéséhez, jó hírnevének öregbítéséhez, az alábbi kitüntetések és díjakat adományozza:

Az „**Év Sportolója**” díjat adományozza:

Úszópályafutását a Dombóvári Sportiskolában kezdte. 2011-től a Hullám 91 Egyesület sportolója, 2017-től a Kaposvári Sportközpont és Sportiskola versenyzője. Hat korosztályos országos bajnoki érme van (három ezüst és három bronz), illetve három felnőttbajnoki érme (egy arany és két bronz). 2015-ben Lengyelországban részt vett a nemzetközi sportszövetség által szervezett úszókupán, ahol két második helyezést szerzett. Legnagyobb sikerét 2018-ban a Felnőtt Rövidpályás Országos Bajnokságon érte el, ahol válogatott versenyzők előtt országos bajnoki címet szerzett 200 méteres mellúszásban.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése az „**Év Sportolója**” díjat adományozza **Halmai Petra úszónak, a Kaposvári Sportközpont és Sportiskola versenyzőjének.**

Edző: Virovecz Richárd.

Halmai Petra amerikai tartózkodása miatt a díjat húga vette át.

A kaposvári dzsúdósport közel 60 éves történetének legnagyobb tehetsége. Tízszeres korosztályos országos bajnok. Számos világcupa érmének köszönhetően többször volt a legjobb tíz között a junior-világranglistán. 2017-ben egyetemi és főiskolás Európa-bajnoki ezüstérmét szerzett, 2018-ban felnőtt első osztályú magyar bajnok lett 66 kg-ban. A felnőttek mezőnyében – a somogyi igazolású versenyzők között egyedülként – kétszeres ezüstérmes az Európa-kupákon. Ezzel a 2018-as szezonban karrierje legeredményesebb évét zárta.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése az „**Év Sportolója**” díjat adományozza **Boros Bencének, a Kaposvári Judo Klub versenyzőjének.**

Edzők: Kéki Márton és Böröcz Zsolt.

2018-ban álltak össze, és rögtön nyerő strandröplabda páros vált belőlük. Kaposvári színekben szerezték meg 2018-ban a felnőtt magyar bajnoki címet, és a nemzetközi mezőnyben is bizonyítottak: Törökországban egy ötödik, Olaszországban egy harmadik helyezést szereztek. A magyar válogatott tagjai, és idén elindulnak az olimpiai selejtezőn. A kaposvári sportélet legújabb üde színfoltjai, egy feltörekvő és népszerű sportág jeles képviselői hazánkban.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése az „**Év Sportolója**” díjat adományozza a **Kaposvári Röplabda Akadémia magyar bajnok női strandröplabda párosának, Lutter Eszternek és Szombathelyi Szandrának.**

Edző: Gubik János.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése „**Kaposvár Szolgálatáért**” kitüntetést adományoz azoknak a kaposvári polgároknak, akik szakmai vagy társadalmi tevékenységükkel nagymértékben előmozdították a város tudományos, szellemi, gazdasági vagy közösségi életének fejlődését, és ezzel kivívták a polgárok megbecsülését. Továbbá a Polgármesteri Hivatalban és az önkormányzat intézményeiben kiemelkedő szakmai felkészültséggel dolgozóknak, akik magatartásukkal és munkájukkal jelentős mértékben előmozdították az önkormányzati feladatok végrehajtását, a köz szolgálatát.

„**Kaposvár Szolgálatáért**” kitüntetésben részesülnek:

- a szolgáltatói szektorban évtizedeken át végzett kiváló munkájáért, példaértékű kisvállalkozói tevékenységéért **Arató József** festő-mázoló

- a város fejlesztése érdekében végzett megbízható munkájáért, melynek során műszaki tudását és tapasztalatait is a közösség javára kamatoztatta, **Bognár István**, a Polgármesteri Hivatal energetikusa
- a szociális ellátás területén és az esélyegyenlőség előmozdítása érdekében végzett kiemelkedően precíz és lelkiismeretes munkájáért **Dobos Csilla**, a Polgármesteri Hivatal szociális ügyintézője
- több évtizedes, kiváló pedagógusi és intézményvezetői munkájáért **Gálovics Edit**, a Kaposvári Klebelsberg Középiskolai Kollégium igazgatóhelyettese
- a város gazdasági életében végzett színvonalas munkájáért, melynek során vezetőként is példát adott emberségből és segítőkészségből, **Katona Sándorné**, a Kapos Holding Zrt. nyugalmazott gazdasági igazgatója
- a kaposváriak közösségét szolgáló, csaknem két évtizeden át végzett tevékenységéért, melynek során önkéntesként óvta mások testi épségét, **Laczkovics Zoltán** polgárőr
- a szociális ellátás területén nagy hozzáértéssel végzett sokrétű, elhivatott munkájáért **Lukács Árpádné**, a Kaposvári Szociális Központ gondozója
- több évtizedes zenepedagógusi tevékenységéért és magas színvonalú intézményvezetői munkájáért **Nagyné Soltra Mónika**, a Liszt Ferenc Zeneiskola igazgatóhelyettese
- lényegyet kereső, a közösségért viselt felelősséget tükröző irodalmi munkásságáért, mellyel évtizedek óta gazdagítja Kaposvár kulturális életét, **Nyári László** költő, író, újságíró
- példaértékű kisvállalkozói tevékenységéért, melynek során a fodrásztanulók újabb nemzedékeit nevelte a szakma szeretetére, **Pásztori Zsuzsanna** mesterfodrász
- példaértékű karitatív tevékenységéért, a kaposfürediek közössége érdekében végzett munkájáért **Somogyvári László** kaposfüred-i vállalkozó
- újjító jellegű, sokrétű érdeklődést tükröző művészeti tevékenységéért és az alkotótáborokban végzett munkájáért, mellyel Kaposvár képzőművészeti életét gazdagítja, **Soós Tibor** festőművész
- a kaposvári polgárok tájékoztatásáért végzett szerteágazó, sokoldalú tevékenységéért, nagy munkabírással és szakértelemmel folytatott kommunikációs munkájáért **Szekeres-Marno Alán**, a Polgármesteri Hivatal önkormányzati tanácsadója
- több évtizedes elkötelezett pedagógusi munkájáért, művészi és játék babák készítőjeként végzett sikeres alkotó- és oktató tevékenységéért **Török Emőke** pedagógus, játék-babakészítő
- Töröcske fejlesztése érdekében végzett tevékenységéért, önzetlen közösségi munkájáért **Várdai Tibor**, volt településrészi önkormányzati képviselő

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése „Pro Urbe Kaposvár” kitüntetést adományoz azoknak a személyeknek, közösségeknek és szervezeteknek, akik (amelyek) a tudományok, a művészetek, a fejlesztés, a kutatás, a gyógyítás, az oktatás-nevelés vagy a gazdasági élet terén kifejtett példaértékű, magas színvonalú munkájukkal hozzájárultak Kaposvár fejlődéséhez, hírnevének növeléséhez.

„Pro Urbe Kaposvár” címet adományoz:

1954. június 15-én született a Tolna megyei Váralján. Középiskolai tanulmányait egészségügyi szakközépiskolában folytatta Szekszárdon, majd általános orvosként a Pécsi Orvostudományi Egyetemen végzett 1978-ban. A kaposvári kórház I. számú Belgyógyászati Osztályán dr. Boros György főorvos vezetése alatt tanult, és belgyógyász szakvizsgát tett. 1982-ben Kaposváron kezdte meg családorvosi tevékenységét, a nyolcvanas évek végétől pedig a Honvéd utcai 18-as számú háziorvosi körzetbe került háziorvosnak, ahol nyugdíj mellett még aktívan dolgozik. Gyógyító munkája mellett évtizedeken keresztül a Pécsi Tudományegyetem Családorvostani

Intézetének mentor orvosaként számos házi orvos és orvostanhallgató képzésében vett részt. 2008-ban a hallgatók az év mentorának választották. Az Egészségügyi Főiskola tanáráként belgyógyászatot tanított. Kaposváron és a környező településeken tizenöt éve felülvéleményező főorvos. 2005-ben miniszteri dicséretben részesült. Negyvenéves szenvedélyes orvosi pályát és 36 éves elkötelezett családorvosi és oktatói munkát tudhat maga mögött, melynek során évente több mint tizenkétezer beteg fordult meg a rendelőjében, és folyamatosan több mint kétezer beteg gyógyításán, gondozásán és egészségének megőrzésén munkálkodik jelenleg is. Betegeinek tiszteletét munkabíráásával, megalkuvást nem tűrő, a betegeiért a végsőkig kiálló, lelkiismeretes hozzáállásával, őszinte és szerény jellemével vívta ki. Áldozatkész tevékenységével példaként áll minden kaposvári előtt. Gyógyító és oktató munkájáért, amellyel hozzájárult Kaposvár hírnevének öregbítéséhez, Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése **Frankné dr. Tóth Erzsébetnek** a „Pro Urbe Kaposvár” kitüntetést adományozza.

Kaposváron született 1945. június 15-én. A Táncsics Mihály Gimnáziumban érettségizett; zongorázni a Kaposvári Liszt Ferenc Zeneiskolában tanult. 1967-ben szerzett diplomát a pécsi Zenetanárképző Főiskola zongora szakán, majd visszatért Kaposvára. Csaknem négy évtizeden át, 1967 és 2005 között a Liszt Ferenc Zeneiskola tanára és korrepetitora volt, 1972-ig a böhonyei fiók-zeneiskolában is tanított. A hetvenes évek második felében a pécsi Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán volt korrepetitor. Középfelsőfokú tanulmányai óta szólistaként és kamaramuzsikusként is tevékenyen részt vett Kaposvár zenei életében. Több száz nemzetközi fellépésen és versenyen képviselte az országot, a megyét és a várost. 1968 óta rendszeresen szerepelt az Országos Filharmónia és a Nemzeti Filharmónia rendezvényein, közreműködésével száznál több rádiófelvétel hangzott el egyenes adásban vagy felvételtől. 1990-ig rendszeresen kísérte zongorajátékával a Vikár Béla kórust. Nyugdíjazása után is aktív; a kaposvári Szent Imre-templom kórusának énekes és orgonakísérője, ezenkívül számos kamaracsoport zongoraművésze. Kaposvár zenei élete még ma is elképzelhetetlen az ő jelenléte nélkül. Tanítványai közül számos zenei tehetség került művészpályára, akik ma zenetudósként, zongoratanárként, karvezetőként, zeneszerzőként tevékenykednek. Gazdag életútja, művésztanári elhivatottsága, hitvallása példaértékű tanítványai és kollégái előtt. Számos kitüntetéssel ismerték el a munkásságát; 2011-ben a Somogy Megyei Prima díjat is átvehette. Feleségével együtt örökre beírta a nevét a megye kórusmozgalmának történetébe. Zenetanári és közéleti munkájáért, amellyel hozzájárult Kaposvár hírnevének öregbítéséhez, Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése **Kardos Kálmánnak** a „Pro Urbe Kaposvár” kitüntetést adományozza.

1957. október 5-én született Kaposváron, gyermekkorát Ráksiban töltötte. Már fiatalon tudta, hogy közlekedésszervezéssel szeretne foglalkozni, így 1976-ban a Kapos Volán Zrt. jogelődjénél, a Volán 13. Számú Vállalatánál kezdett el dolgozni. Feladata Kaposvár helyi autóbusz-közlekedésének szervezése, irányítása, a stratégiai és operatív feladatok ellátása volt. 1991-ben a helyi autóbusz-állomás személyforgalmi üzemének vezetője lett, 1994-től pedig az átalakuló Kaposvári Tömegközlekedési Részvénytársaságnál látta el a forgalmi szakterület vezetését. 2011-től a Kapos Holding Zrt. tagvállalataként működő Kaposvári Tömegközlekedési Zrt. vezérigazgatója. Vezetése alatt és aktív közreműködésével zajlott le 2015-ben a kaposvári buszcsereprogram, melynek során teljesen megújult a helyi autóbusz-közlekedést ellátó járműállomány. Neve összekapcsolódik az autóbuszok komplex telephelyének építésével, az elektromos autóbuszok beszerzésével, a Kaposvári Közlekedési Központ kialakításával. Munkáját számos kitüntetéssel ismerték el: 2004-ben eredményes munkájáért megkapta a Volán Szent Kristóf-émlékérem arany fokozatát, a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium 2006-ban Közlekedésért érdemérmét, az agrárminiszter 2018-ban Környezetünkért emléklapoktetet adományozott részére. Fáradhatatlanul végezte munkáját, hogy jobbá, eredményesebbé tegye a céget és ezáltal a kaposvári autóbusz-közlekedést.

Nemcsak az utazóközönség igényeire figyelt, hanem arra is, hogy munkatársai megtalálják számításukat a cégen belül, s jól érezzék magukat a mindennapi munka során. Kaposvár közösségi közlekedéséért végzett több évtizedes, kiváló munkájáért, amellyel hozzájárult a város hírnevének öregbítéséhez, Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése **Veizer Jánosné**nak a „Pro Urbe Kaposvár” kitüntetést adományozza.

A kaposvári rendőrség története összekapcsolódik a városi önkormányzatával, hiszen 1873 elején jött létre, amikor Kaposvárt rendezett tanácsú várossá nyilvánították. Alapításakor még csak tíz főt számlált a város rendvédelmét biztosítani hivatott szervezet, amely többszöri költözést követően került jelenlegi helyére, a Szent Imre utca 12. szám alá. A Kaposvári Rendőrkapitányság a klasszikus bűnüldözési feladatokon túl a polgárok biztonságának érdekében folyamatosan jelen van a sportrendezvényeken, a gyülekezésszerű szöveggyűlésekről szóló törvény hatálya alá tartozó és az országos vagy helyi ünnepekhez, más eseményekhez kapcsolódó kulturális, ifjúsági vagy egyéb rendezvényeken. A közterületi szolgálat ellátásának alapját a körzeti megbízotti rendszer jelenti; Kaposváron négy ilyen csoport működik. A rendőrök gyermek- és ifjúságvédelmi tevékenységet is végeznek az oktatási és gyermekvédelmi intézményekkel szoros együttműködve. Iskolai előadások szervezésével vagy szülői értekezleteken való részvétel útján hívják fel a figyelmet az iskolán belüli erőszak, a kábítószerfogyasztás, az internet veszélyeire. A rendőrkapitányságnak évek óta hagyományosan jó munkakapcsolata van az önkormányzattal, különösen a közterület-felügyelettel és a városrendszervégrehajtással. A térfelügyelet rendszer kialakításával és folyamatos bővítésével országosan egyedülálló rendszer valósult meg. A Kaposvári Rendőrkapitányság hosszú évek óta kiemelkedő tevékenységet végez annak érdekében, hogy Kaposvár biztonságos, élhető, nyugodt és az ide látogatók számára is vonzó város legyen. Munkájuknak köszönhetően ma városunk az ország egyik legbiztonságosabb megyeszékhelye lett. Kaposvár közrendje és közbiztonsága érdekében végzett kiváló munkájáért, amellyel hozzájárult a város hírnevének öregbítéséhez, Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése a **Kaposvári Rendőrkapitányságnak** a „Pro Urbe Kaposvár” kitüntetést adományozza.

Nyári Szilvia a kitüntetést **dr. Heffer Attila rendőr ezredes, kapitányságvezető** veszi át.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése „Kaposvár Város Díszpolgára” kitüntető címet adományoz a megyei jogú város önkormányzatának legnagyobb elismeréseként a kimagasló életmű, tevékenység és alkotások megkülönböztetett eseteiben azoknak a magyar vagy külföldi személyeknek, akik a gazdasági, társadalmi, tudományos vagy művészeti életben maradandót alkottak, illetve egész életművükkel, kiemelkedő munkásságukkal szolgálták az egyetemes haladás, kultúra vagy művészet ügyét.

„Kaposvár Város Díszpolgára” kitüntető címet adományoz:

1946. október 12-én született Kaposváron. Pécsen érettségizett, majd a Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett mérnöki, tanári, energetikus-szakmérnöki diplomát. Egyetemi éve alatt a tudományos diákkörökben a mérnöki tudományok alaptudományaival, matematikával, általános fizikával, atomfizikával, kémiával foglalkozott. Doktorátusai közül a bölcsészettudományit 1974-ben, a mérnöki 1997-ben, a történelemtudományit 1998-ban, a habilitált doktorit 2004-ben kapta. A Magyar Tudományos Akadémián történelemtudományból szerzett kandidátusi minősítést. Az 1970-es években Németországban, majd hazatérve a Csepel Műveknél dolgozott tervezőmérnökként. A Kaposvári Egyetemen, illetve jogelőd intézményeiben 1978-tól oktat, vezetői megbízásokat (tanszéki csoportvezető, tanszékvezető, intézetigazgató, főigazgató-helyettes) a rendszerváltozás után kapott. 2004–2005-ben a

Kaposvári Egyetem Csokonai Vitéz Mihály Pedagógiai Főiskolai Karának főigazgatója volt. 2005-től a Kaposvári Egyetem professzora, 2013-tól ugyanitt professor emeritus. Munkásságának és humánus személyiségének köszönhetően a hallgatók és a kollégák körében is általános tisztelet övezi. Az Óvó- és Tanítóképzők Egyesületének országos alapító elnöke, megválasztották a Technikatanárok Országos Egyesületének elnökévé is, s 1998-tól a *Technika az Iskolában* című országos folyóirat szerkesztőbizottságát vezette. Tizenkét könyve jelent meg; 2002-ben fejezte be önálló nagymonográfiájának bővítését, amely mintegy 550 oldalon Magyarország technikatörténetét foglalja össze. Egyetemen-főiskolán kívüli előadásainak és publikációinak a száma mintegy ötszáz. Az utóbbi negyedszázadban körülbelül száz előadást és megemlékező beszédet tartott Kaposváron a magyar tudomány ünnepéhez és más alkalmakhoz kapcsolódva. Tucatnyi emléktábla, emlékhely létesítését kezdeményezte és szervezte meg a városban, főleg tudós személyiségeknek. Fő szakterülete a tudománytörténet. Elnöke a Magyar Tudományos Akadémia Pécsi Akadémiai Bizottságában a Tudománytörténeti és Technikatörténeti Munkabizottságnak, a Somogyi Tudósklubnak és a Tudományos Életért Közalapítvány Kuratóriumának. Tagja a Magyar Tudományos Akadémia Köztestületének, valamint a Professzorok Batthyány Körének, emellett várományosa a Szent István Tudományos Akadémia tagságának. 2000-ben a Kaposvári Egyetem Főiskolai Díjjal tüntette ki, 2002-ben Szent-Györgyi Albert-díjat kapott. 2007-ben az elsők között jutalmazták Somogy Megyei Prima díjjal. 2011-ben Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése Kaposvár Városért kitüntetésben, 2015-ben az emberi erőforrások minisztere Eötvös József-díjban részesítette. Birtokosa a Kaposvári Egyetem Életműdíjának és a Kaposvári Egyházmegye Szolgálatáért díjnak is. Politikai pártnak sohasem volt tagja, jelenleg is párton kívüli. Magas szintű, példaértékű, több évtizedes szakmai és közéleti tevékenységéért, amellyel hozzájárult Kaposvár hírnevének öregbítéséhez, Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése a „Kaposvár Város Díszpolgára” kitüntetést adományozza **prof. dr. Rosta István egyetemi tanárnak**.

Nyári Szilvia a kitüntetettek nevében prof. dr. Rosta István, Kaposvár város díszpolgára kér szót.

prof. dr. Rosta István „Tisztelt Polgármester Úr! Főtisztelendő Püspök Úr! Háznagyasszony! Képviselő Úr! Képviselő Hölgyek és Urak! Kormány megbízott Úr! Országos, Megyei és Városi Nobilitások! Hölgyeim és Uraim! Kedves Kaposváriak!

A kitüntetett társaim nevében, és a magam nevében is, köszönöm a magas elismeréseket Polgármester Úrnak, a városunk többi vezetőjének és a kaposvári városlakó társainknak is. Elismeréseket átvenni mindig öröm és jóleső érzés! Egyetemi diákéveim egyik kedves professzora szokta mondogatni réges-régen, hogy „A kitüntetés azért öröm, mert kifejezi egy közösség szeretetét, - munkával megszolgált szeretetét!” A megtiszteltetés mellett mi is érezzük ezt!

Sokan vagyunk azonban a kitüntetettek között is, – magam is ide tartozom – akiknél a közösség szeretete fölött érzett örömet még fokozza, még tetézi is valami. Ez a valami az, hogy a közösség szeretetével együtt a kitüntetés mutatja a szülőföldnek szeretetét és a szülőföldnek üzenetét is.

A kaposvári Fő utcán, a Corso környékén, ahol a Dózsa György utca becsatlakozik a Fő utcába, találunk egy „Lélekkapu” nevű emlékhelyet, és rajta olvashatjuk Fodor András kaposvári költőnk szép szavait „Nem legenda a föld, amelyből vétetünk, törvény, hogy itt születtem.” Én is érzem, hogy a „kaposváriságom” sorsszerűség is, és nem teljesen a vak véletlen műve.

Itt kötöttem házasságot, itt született István fiunk, itt is él a családjával, itt élnek születésük óta az unokáink, itt született a testvérem és a családja, itt születtem én is. Néhány méterre innen a Nagytemplomban, akkoriban így hívtuk a mai Székesegyházat, tartottak bennünket keresztvíz alá – a testvéremet és engem is. Engem 73 évvel ezelőtt.

A kötődéseim a városunkhoz ezzel még nem értek véget! Itt születtek, itt élték le az életüket és itt nyugszanak a kaposvári temetőben szüleink, nagyszüleink és dédszüleink, mind a 14 őünk. Mélyen átérzem kedvenc szép írómnak, Wass Albertnak gyönyörű szavait, amelyek így hangzanak: „Őseink sírhalmi avatják a földet hazává!”

Akinek szárnya van, az elrepülhet, aki azonban gyökeret vert a tájban, az nem mozdulhat, - szokták mondani. Vagy ha mégis mozdul, – átmenetileg, ideiglenesen – más tájakra vetődik, akkor is érzi Ady Endre föl-földobott kövéhez hasonlóan, hogy ez a föld, ha elmegy, visszavár. A kitüntetés dicséret és bátorítás a közösségtől és a megtartó gyökerektől. Gyökereink mindig biztos kapaszkodók. Biztos kapaszkodó egyénnek, családnak, kisebb nagyobb közösségnek, nemzetünknek, Európánknak, egész keresztény kultúránknak.

Csak a nagyon hiú ember gondolhatja azt, hogy ilyenkor magába fordulhat. A hálaadásra is képes ember nagy köszönettel ilyenkor másra és másokra is gondol: isteni gondviselésre, családra, velünk élő szeretteinkre, régen eltávozottakra és egy nagyon szép kaposvári gyermekkorra, ifjúkorra. Köszönöm a feleségemnek a munkámhoz adott gondoskodást, megértést, türelmet – csakúgy, mint a gyermekkori családomnak, és a felnőttkori családom többi tagjának is. Még szélesebb összefüggésben, hála és köszönet illeti mindazokat, aki a családot erőforrásnak, fontosnak és segítségre méltónak ítéli, és eszerint cselekszik.

Élők és örökkévalóságából ránk tekintők szeretete követte ki az ide vezető utat. Közöttük van sok-sok kaposvári. Ők az elismerésben osztozó társaink a munkahelyről, én esetemben a Kaposvári Egyetemről, a régi tanítóképzőből, és közöttük van sok-sok városlakó is. Egy tudomány napi ünnepi, megemlékező előadást csak akkor lehet megtartani, ha van rá érdeklődő közönség. Bármilyen más ismeretterjesztő előadásnak is ugyan ez a feltétele, az érdeklődő közönség. Egy településen csak akkor lehet emléktáblát avatni, ha azon a településen voltak és vannak mementóra érdemes életutak.

Köszönöm, hogy városunk ilyen város! Köszönöm, hogy a kaposváriak ilyenek! Köszönöm, hogy itt, ebben a városban élhetek! Szép és sikeres esztendőket kívánok 2019-re, és az ezt követő évekre is, minden kaposváriinak! Köszönöm a szíves figyelmüket!”

Nyári Szilvia megköszönte a díszpolgár megtisztelő szavait és gratulált a kitüntetetteknek. Elmondta, hogy az ünnepi Közgyűlés hivatalos része véget ért. Következik a kitüntetettek tiszteletére rendezett gálaműsor, melyet a Csiky Gergely Színház, a Somogy Táncegyüttes és a Vikár Béla Vegyeskar külön erre a jeles alkalomra állított össze.

A műsorban Szép Ernő: Imádság, Takáts Gyula: Szülőföldem, Arany János: Rege a csodaszarvasról, Vörösmarty Mihály: Szózat című verse hangzott el. Az előadásban közreműködik Mészáros Sára színművész, Fándly Csaba színművész, rendező, Benedek Dániel színművész, Olt Tamás színművész, rendező és a Somogy Zenekar Csikvár Gábor vezetésével. A koreográfiákat Turi Endre, a Somogy Táncegyüttes művészeti vezetője készítette. Művészeti asszisztens: Sipos Gabriella. A Vikár Béla Vegyeskart betanította és vezényli: Ludmány Géza. A műsort szerkesztette és rendezte: Olt Tamás, a Csiky Gergely Színház művészeti igazgatója.

Ünnepi műsor

Az Ünnepi Közgyűlés zárásaként elhangzott a Szózat.

K.m.f.

Szita Károly
polgármester

dr. Csillag Gábor
jegyző